

particulieren toebehorende ladingen in beslag genomen, maar de Coval had in de voorafgaande maanden ca. 200 ladingen weten vrij te krijgen in overleg met de Engelse functionaris aan wie de *Admiralty* het beschikkingsrecht overgedragen had: de *Procurator-General*. Inzake ca. 1 000 ladingen moest dus na de bezetting van Nederland nog een beslissing genomen worden, maar de Coval kon niet langer voor de eigenaren optreden; haar rechten gingen krachtens het wetsbesluit A 1 op de Nederlandse staat over. De staat nu delegeerde die rechten aan de *Shipping*. Het urgentst was dat de ladingen verkocht werden (het betrof steeds goederen die, los van de vraag of ze aan bederf onderhevig waren, van belang waren voor de oorlogvoering) – de *Procurator-General* keurde dus goed dat de *Shipping* zich met de verkoop belastte; hij keurde óók goed dat zij een verkoopprovisie van 2% kreeg.

Door de handelsafdeling van de *Shipping* werden ruim 700 aangehouden ladingen verkocht¹; de netto-opbrengst (zijnde de bruto-opbrengst min de kosten van opslag en van verzekering en de provisie) was bijna £ 1,1 mln.² Wie moest dat bedrag nu krijgen? De *Procurator-General* beweerde (maar toen was het al '42 geworden) dat in hoofdzaak 'echte' contrabande verkocht was; hij eiste 62½% van de netto-opbrengst op. Het bestuur van de *Shipping* vond dit percentage veel te hoog; het heeft tenslotte in december '45 een overeenkomst met de *Procurator-General* kunnen treffen krachtens welke het percentage van 62½ tot 25 verlaagd werd. Drie-vierde van bijna £ 1,1 mln werd dus aan de Nederlandse eigenaren uitgekeerd³, niet door de *Shipping* overigens, maar door de Coval die na de bevrijding tot nieuw leven kwam en toen niet alleen de afrekening van de aangehouden maar ook die van de gestrande ladingen voor haar rekening nam.⁴

De regeringsladingen welke tot die gestrande ladingen behoorden, boden wat de financiële zijde van hun afwikkeling betrof, geen moeilijkheden: de regering kreeg de netto-opbrengst (£ 4,4 mln).⁵ Uit de overige gestrande ladingen kocht zij voorts wat zij voor de naoorlogse bevoorrading van Nederland gebruiken kon: tabak, wol, asbest, metaalwaren en medicijnen – voor hetgeen de regering niet kocht, moest de *Shipping* andere kopers zien

¹ Het verschil met de eerder genoemde 1 000 ladingen kunnen wij niet verklaren. ² £ 80 000 méér dan de aankoopwaarde. ³ Geen simpele zaak! Het gehele archief van de Coval was namelijk bij een van de bombardementen van de kantoren der *Shipping* in vlammen opgegaan. Sommige eigenaren hebben tot 1960 op de hun toekomende gelden moeten wachten. ⁴ De Coval heeft ook ladingen die aangehouden waren in Duitsland, Italië en de Italiaanse koloniën afgewikkeld; de totale waarde van de door haar afgewikkelde ladingen was ruim f 70 mln. ⁵ Op die ladingen is £ 400 000 verlies geleden.